

famlæde i een Lov i Stedet for at have to ſærſtillt Love.

Efter diſſe mere almindelige Bemær-
ninger vil jeg omtale Forſlaget, ſom det
her foreligger fra Folketinget. Jeg ſtal
imidlertid ikke gaa videre i Detailler her
ved første Behandling, men kan dog ikke
undlade at omtale nogle af de vigtigſte
Ændringer, ſom ere foretagne i Regerings-
forſlaget. Den højtærede Miniſter har
allerede omtalt nogle af de vigtigſte, og jeg
kan i alt væſentligt ſlutte mig til, hvad
Miniſteren har udtalt derom, ſaa at jeg
altsaa ikke vil komme ind paa nogen vidt-
løſtig Drøftelſe.

Jeg er ganſke enig med den højtærede
Miniſter i, at det Tidſrum, ſom begrunder
Stattepligten i Kommunerne, og ſom i Folke-
tinget fra 4 Maaned, ſom det var tidligere,
er nedſat til 2 Maaned, er for kort. Mange
Tilfældigheder ville kunne ſaa en
Indflydelse paa Afgørelſen, ſom de ikke for-
tjene at have. Men desuden har jeg den
Hovedbetragtning, at man ikke bør gaa til
Forandring i vore kommunale Love, uden
hvor der virkelig er Trang dertil, og jeg
kan paa ingen Maade erkende, at der er
Trang til at gøre en ſaa væſentlig Foran-
bring ſom denne fra 4 Maaned til 2.
Jeg tror tværtimod, at meget taler for at
beholde den gældende Beſtemmelſe.

Af Folketinget er der foretaget væſent-
lige Forandringer i Regeringsforſlaget, dels
med Henſyn til Affattelſen af Statte-
vedtægterne og dels med Henſyn til Over-
ligningskommiſſionen og Stattekommiſſionen,
ſom man helt har udeladt af Forſlaget.
Efter Lovforſlaget vil Statteklagerne Be-
handling ſke ved de ſamme Myndigheder ſom
hidtil. Jeg maa paa diſſe to Punkter al-
deles ſlutte mig til Regeringsforſlaget, og
jeg maa anſe det for ganſke nødvendigt,
navnlig hvis vi komme ind paa diſſe ny
Statteobjekter, at vi ſaa en ſærſtillt Appel-
inſtans. Hvis vi ikke ſaa det, nærer jeg en
Frygt for, at Statteklagerne Interesſe ikke
vil blive tilſtrækkeligt varetaget. Naar man
nemlig er kendt med den Behandling, Statte-
klagerne nu ſaa i Amtſraadene, ved man,
at det kun er i de ſjældne Tilfælde, at en
Statteklager faar Medhold; i Reglen vil det
ſtille ſig ſaaledes, at Stemmerne ſtaa lige
mod hinanden, enten 4 mod 4 eller 5 mod
5; og de fra Sogneraadene delegerede ville
ſtøtte Sogneraadene Inſtillinger, hvad man
jo for Reſten heller ikke kan finde ſaa unatur-
ligt; Reſultatet bliver da, at Statteklagen
bortfalder. Dette har allerede medført ikke
ſaa lidt Misfornejelſe; man hører det al-
mindeligt, at der klages over, at Anſættel-

ſerne have været uretfærdige, og at man
figer: Det kan ikke nytte, vi komme til
Amtſraadene, vi ſaa ikke Medhold. Men
man kan være viſ paa, at diſſe Klager ville
lyde i ſtærkere Grad, hvis de ny Statte-
love blive vedtagne, idet Retten til Beſat-
ningen i Kommunerne jo da betydeligt ud-
vides.

Hvad Stattevedtægterne angaar, maa
jeg ogſaa ſlutte mig ganſke til Regeringens
Forſlag, at det ſtal være Amtſraadet, ſom
bliver den egentlig beſtemmende og afgø-
rende Myndighed med Henſyn til diſſe Ved-
tægter, og derimod ikke, ſom efter Folke-
tingets Forſlag, at den egentlige Myndighed
ſtal lægges i Sogneraadene Hænder, ſaa
at Amtſraadets Stemme egentlig kun bliver
mere en raadgivende. Dette gaar paa ingen
Maade an; vi blive derved udfatte for at
ſaa helt forſtellige Vedtægter i det ſamme
Amt; og medens man kan være temmelig
ſikker paa, at Kommunerne Interesſe vil
blive varetaget ved Vedtægterne, hvilken
Sikkerhed har man da for, at ogſaa Statte-
klagerne vil blive det? Jeg anſer det derfor
for et Hovedpunkt i Lovforſlaget, ſom man
maa holde faſt paa, at diſſe Stattevedtægter
blive affattede overensſtemmende med Re-
geringens Forſlag. Det er jo allerede en
Kendtgerning, at i mange Kommuner ſter
Anſættelſen efter Formue og Lejlighed ikke
efter de rigtige Principper; der er mange
Tilfælde af den Slags. Man er i Kommu-
nerne tilbøjelig til at komme bort fra det
egentlig Lovrigtige Grundlag for den kom-
munale Beſatning efter Formue og Lejlig-
hed, ſom jo er, hvad ogſaa den højtærede
Miniſter har udtalt, en Bedømmelſe af ved-
kommendes hele økonomiſke Stilling. Man
er tilbøjelig til at komme ind paa flere ſide-
ordnede Henſyn, ſaaſom f. Eks. en Hartkorn-
ejers lavere Hartkorn; det er der i det hele
taget en ſtørre Tendens til i Kommunerne,
og man kan være overbevist om, at naar
det ſtaaer i Sogneraadene Magt at affatte
Vedtægterne, vil denne Tendens mere og
mere blive gjort gældende. Dette Forſlag
bærer jo ogſaa Vidne derom; i 2det Stykke
af § 2 aabenbarer der ſig en ſaadan Ten-
dens til i Stattevedtægterne at kunne gaa
udenom det egentlige Grundlag for Beſat-
ningen efter Formue og Lejlighed.

I Lovforſlagets § 3 har man jo be-
tydeligt udvidet Retten til Beſatning i Er-
hvervskommunen, idet man har inddraget
Tiender, Jordſkyld og Arvefølgeafgifter der-
under. Den højtærede Indenrigsminiſter
har allerede gjort opmærksom paa, at diſſe
Indtægter paa ingen Maade kunne lægges i
Klaſſe med Indtægter af de Virksomheder,